

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2014. szeptember 11. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A hivatali visszaélés büntette miatt a vádlott ellen, perújítás miatt indított büntetőügyben a **Fővárosi Törvényszék** 2014. április 8. napján kihirdetett **20.B.2250/2013/12.** számú ítéletét

h e l y b e n h a g y j a

azzal, hogy a vádlott személyi adatai közül a fogvatartás helyének megjelölését **mellőzi.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült **12.360.- (tizenkettőezer-háromszázhatvan) Ft** büntügyi költség megfizetésére az államnak, a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

Az elsőfokú bíróság Ignácz Lajos IV. r. terhelt vonatkozásában a Fővárosi Törvényszék 14.B.164/2011/24. számú, 2012. január 10. napján kelt és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.93/2012/5. számú helybenhagyó határozata folytán 2012. június 8. napján jogerőre emelkedett ítéletét hatályon kívül helyezte.

A IV. r. vádlottat felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette [1978. évi IV. törvény 225. §] miatt mint többszörös visszaesőt 6 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte, amely alatt a IV. r. vádlott pártfogó felügyelet alatt áll.

Kötelezte a IV. r. vádlottat az eljárás során felmerült 57.620,- Ft büntügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést a büntetés enyhítése érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség Bf.425/2014/1. számú átiratában a bűnösségi körülményekre tett észrevétele mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen pénzbüntetés, vagy közérdekű munka kiszabását indítványozta.

Az ítélőtábla a fellebbezéseket alaptalannak ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván, megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perújítási eljárás szabályainak megtartásával folytatta le az eljárást és az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem vétett.

A tényállás felderítési kötelezettségének eleget tett és az ügy tárgyát képező releváns tényekre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben a bizonyítást lefolytatta.

Indokolási kötelezettségének is eleget tett, amely megfelelt az iratok tartalmának és logikus volt.

Az így elfogadott bizonyítékokra alapított tényállást az ítélőtábla az iratok egybehangzó adataira figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján csupán azzal egészítette ki, hogy a vádlott a Budakörnyéki Járásbíróság 11.Bk.339/2013/3. számú ítéletével megállapított 1 év 4 hónap börtönbüntetésből 2014. április 12. napján szabadult.

Egyebekben az elsőfokú ítélet tényállása hiánytalan és a fenti kiegészítéssel a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményét is a büntető törvénynek megfelelően minősítette a jogi indokolás azon kiegészítésével együtt, hogy a hivatali visszaélés törvényi tényállási elemét képező jogtalan célt az valószínűsítette meg, hogy a vádlott a hivatali út megkerülésével kívánta megszerezni az arra irányuló információt, hogy közúti járművezetéstől eltiltás hatálya alatt áll-e.

Osztotta az ítélőtábla az elsőfokú bíróság elkövetéskori büntető törvény alkalmazására vonatkozó álláspontját.

Az I. r. vádlott a Btk. 137. § 1.) pontja alapján hivatalos személy, akit a bűncselekmény elkövetésére a IV. r. vádlott szándékosan rábírt. Az erre való utalást az elsőfokú bíróság elmulasztotta, melyet az ítélőtábla ezúton pótol.

A három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő cselekményt többszörös

visszaesőként megvalósító vádlott esetében - az elsőfokú bíróság által hiánytalanul számba vett bűnösségi körülmények mellett - a kiszabott 6 hónap börtönbüntetés az ítélőtábla álláspontja szerint méltányos, a végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés is helyes, valamint az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek.

A fentebb kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy mellőzte a vádlott személyi adatai közül a fogvatartás helyének megjelölését, mivel a Be. 117. § (1) bekezdése tételesen felsorolja azokat a személyi adatokat, amelyeket a 258. § (2) bekezdés b) pontja alapján a rendelkező részben fel kell tüntetni és köztük a fogvatartás helye - amely körülmény nem is személyi adat - nem szerepel.

A fellebbezési eljárás során a vádlott kirendelt védőjének jelenléti díjával 12.360,- Ft bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

A további fellebbezési jog kizártságának a megállapítása a Be. 386. § (1) bekezdésén alapszik.

Szeged, 2014. szeptember 11. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
a tanács tagja, előadó

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja

A Fővárosi Ítélőtábla 11.Bf.160/2014/8. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 20.B.2250/2013/12. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és - fel nem függesztett részében - végrehajtható.

Szeged, 2014. szeptember 11. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke